

USTAWA

z dnia ... 2021 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbiór mlecza makowego i opium z maku jest dozwolony wyłącznie w celu prowadzenia badań naukowych, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.”;

2) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Stan po użyciu tetrahydrokannabinolu oraz stan upojenia tetrahydrokannabinolem

Art. 44g. 1. Stan po użyciu tetrahydrokannabinolu zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi od 2 do 5 ng na ml.

2. Stan upojenia tetrahydrokannabinolem zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi powyżej 5 ng na ml.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

właściwym do spraw sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz Głównego Inspektora Farmaceutycznego, może określić, w drodze rozporządzenia, inne, wyższe niż określone w ust. 1 i 2, wartości stężenia delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wymagane do stwierdzenia stanu po użyciu tetrahydrokannabinolu lub upojenia tetrahydrokannabinolem, w przypadku osób długotrwale przyjmujących produkty lecznicze wytworzone z konopi, mając na względzie aktualną wiedzę medyczną oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

4. Długotrwale przyjmowanie produktów leczniczych wytworzonych z konopi potwierdza się zaświadczeniem lekarskim wystawionym przez lekarza prowadzącego leczenie, zawierającym w szczególności:

- 1) imię i nazwisko pacjenta;
- 2) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku pacjenta nieposiadającego numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
- 3) datę rozpoczęcia przyjmowania produktów leczniczych wytworzonych z konopi;
- 4) okres ważności zaświadczenia.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 4, mając na względzie zapewnienie możliwości wystawienia zaświadczenia w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 44h. 1. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że przestępstwo lub wykroczenie zostało popełnione w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub upojenia tetrahydrokannabinolem, osoba podejrzana może być poddana badaniu koniecznemu do ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie, w szczególności zabiegowi pobrania krwi. Zabiegu pobrania krwi dokonuje osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określają, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przeprowadzania badań w celu ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie, sposób ich dokumentowania oraz weryfikacji, mając na uwadze konieczność zapewnienia

sprawnego przeprowadzenia badań oraz zagwarantowania wiarygodności ich wyników.”;

3) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawa konopi innych niż włókniste może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa.”;

4) w art. 46:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uprawa konopi innych niż włókniste może być prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, przy zapewnieniu zabezpieczenia upraw przed dostępem osób nieuprawnionych, na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz dodatkowo umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi innych niż włókniste.”;

b) w ust. 3 skreśla się wyraz „włóknistych”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria oceny zabezpieczenia upraw, o których mowa w ust. 2a, mając na uwadze zagwarantowanie należytej ochrony tych upraw przed dostępem osób nieuprawnionych.”;

d) w ust. 4 po pkt 2 dodaje się przecinek i pkt 3 w brzmieniu:

„3) konopi innych niż włókniste na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2a”;

e) w ust. 8 skreśla się użyty dwukrotnie wyraz „włóknistych”;

5) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na uprawę maku, konopi włóknistych lub konopi innych niż włókniste wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.”;

b) w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyraz „włóknistych”;

c) w ust. 3:

- w pkt 3 skreśla się wyraz „włóknistych”;

- w pkt 4 skreśla się wyraz „włóknistych”,
- w pkt 5 skreśla się wyraz „włóknistych”;

6) po art. 47 dodaje się art. 47a-47f w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Warunkiem uzyskania przez podmiot zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste, o którym mowa w art. 46 ust. 2a, jest wpis do krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste.

2. Decyzje w sprawach wpisu do krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste wydaje Główny Inspektor Farmaceutyczny, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 .

3. Wniosek zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, i wykroczenia, o którym mowa w art. 65;
- 5) informację o zakresie i celu działalności wnioskodawcy.

4. W przypadku zmiany danych zawartych we wniosku producent konopi innych niż włókniste przekazuje do Głównego Inspektora Farmaceutycznego pisemną informację o zmianach w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 47b. 1. Producent konopi innych niż włókniste przekazuje do dnia 10 maja każdego roku Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu informacje:

- 1) dotyczące wydanych na jego rzecz zezwoleń, o których mowa w art. 46 ust. 2a, oraz wniosków o wydanie zezwoleń;
- 2) dotyczące umów kontraktacji, o których mowa w art. 46 ust. 2a;
- 3) o powierzchni uprawy poszczególnych odmian konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych,

na których były uprawiane konopie inne niż włókniste;

- 4) o wyrażonej w kilogramach masie wyprodukowanych konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podziałem na odmiany;
- 5) o wyrażonej w kilogramach masie konopi innych niż włókniste dostarczonych nabywcy na podstawie każdej z umów kontraktacji w poprzednim roku zbiorów.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacjach, o których mowa w ust. 1, producent konopi innych niż włókniste przekazuje do Głównego Inspektora Farmaceutycznego pisemną informację o zmianach w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 47c. Rejestr, o którym mowa w art. 47a ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym i zawiera dane, o których mowa w art. 47a ust. 3, oraz informacje, o których mowa w art. 47b ust. 1.

2. Dane zgromadzone w rejestrze udostępnia się:

- 1) organom administracji publicznej, w związku z realizacją przez te organy działań i postępowań wynikających z niniejszej ustawy;
- 2) sądom i prokuratorom, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych;
- 3) na wnioski podmiotów, których dotyczą te dane.

3. Dane, o których mowa w art. 47a ust. 3, przechowuje się przez 5 lat od dnia wykreślenia producenta konopi innych niż włókniste z rejestru.

4. Informacje, o których mowa w art. 47b ust. 1 i 2, przechowuje się przez 5 lat od dnia ich przekazania.

Art. 47d. 1. Producent konopi innych niż włókniste, który zaprzestał uprawy konopi innych niż włókniste, informuje o tym Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

2. Główny Inspektor Farmaceutyczny wykreśla, w drodze decyzji, producenta konopi innych niż włókniste z rejestru:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1;
- 2) w przypadku gdy producent konopi innych niż włókniste nie przekazał w terminie informacji, o których mowa w art. 47b ust. 1, lub nie przekazał informacji o zaprzestaniu uprawy.

3. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, informuje o wykreśleniu producenta konopi innych niż włókniste z

rejestr:

- 1) wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w art. 47 ust. 1;
- 2) podmioty, z którymi producent konopi innych niż włókniste zawarł umowy kontraktacji, o których mowa w art. 46 ust. 2a.

Art. 47e. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny przeprowadza kontrolę poprawności sporządzenia oraz zgodności ze stanem faktycznym informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 47a ust. 3, oraz informacji, o których mowa w art. 47b ust. 1.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, czynności kontrolne w danym roku zbiorów są wykonywane co najmniej u 20% producentów konopi innych niż włókniste.

3. W przypadku gdy z wykonanych czynności kontrolnych wynika, że informacje zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 47a ust. 1, są niezgodne ze stanem faktycznym, Główny Inspektor Farmaceutyczny dokonuje z urzędu zmian w rejestrze oraz informuje producenta konopi innych niż włókniste o dokonaniu tych zmian.

Art. 47f. Główny Inspektor Farmaceutyczny przedstawia Sejmowi oraz podaje do wiadomości publicznej, nie później niż do dnia 30 września każdego roku, informację o produkcji konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów oraz o wynikach kontroli, o której mowa w art. 47e ust. 1.”;

7) w art. 50:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nadzór nad uprawami konopi innych niż włókniste sprawują wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw oraz wojewódzki inspektor farmaceutyczny właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.”,

b) w ust. 2:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, są uprawnione do:”,

- w pkt 1 skreśla się wyraz „włóknistych”,
- w pkt 2 skreśla się wyraz „włóknistych”,
- w pkt 3 skreśla się wyraz „włóknistych”;

8) w art. 53 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1, kto przetwarza lub przerabia na własny użytek produkty lecznicze przygotowane z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1.”;

9) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. 1. Kto, będąc producentem konopi innych niż włókniste, nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 47b ust. 1, albo przekazuje te informacje po upływie terminu lub przekazuje informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny.

2. Nie podlega karze kto, będąc producentem konopi innych niż włókniste, w przekazanej informacji, o której mowa w art. 47b ust. 1 pkt 3, podał powierzchnię uprawy poszczególnych odmian konopi innych niż włókniste, która różni się nie więcej niż o 5% od rzeczywistej powierzchni upraw ustalonej w wyniku kontroli.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązkowi zachowania trzeźwości znajduje się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka i podejmuje w tym stanie czynności zawodowe lub służbowe.”;

2) w art. 86 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto dopuszcza się wykroczenia określonego w § 1, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

3) w art. 87 § 1-2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega karze aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych.

§ 1a. Tej samej karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu

inny pojazd niż określony w § 1.

§ 2. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1, podlega karze aresztu do 14 dni albo karze grzywny.”;

4) w art. 96 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) do prowadzenia pojazdu osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969) w art. 70b:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli zachowanie nieletniego wskazuje, że jest on w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, kurator sądowy może zobowiązać nieletniego do poddania się badaniu w celu ustalenia w organizmie nieletniego obecności alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub innego środka użytego w celu wprowadzenia się w stan odurzenia.”;

2) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. W razie ustalenia obecności alkoholu, delta-9-tetrahydrokannabinolu lub innego środka użytego w celu wprowadzenia się w stan odurzenia w organizmie nieletniego albo w wypadku, o którym mowa w § 2, kurator może wystąpić do sądu rodzinnego z wnioskiem o zmianę środka wychowawczego.

§ 4. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przeprowadzania badań na obecność alkoholu, delta-9-tetrahydrokannabinolu lub innego środka użytego w celu wprowadzenia się w stan odurzenia w organizmie nieletniego oraz procedury dokumentowania badań oraz sposoby weryfikacji wyników testu, uwzględniając w szczególności cel stosowanego nadzoru kuratora sądowego oraz potrzebę powstrzymania dalszego procesu demoralizacji nieletniego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) będąc w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub będąc

pod wpływem innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych środków o podobnym działaniu, sam w znacznym stopniu przyczynił się do wypadku.”;

2) w art. 45 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zachodzi przypuszczenie, że poszkodowany w chwili wypadku był w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych środków o podobnym działaniu, lekarz udzielający pierwszej pomocy kieruje poszkodowanego na badania niezbędne do ustalenia ich zawartości w organizmie.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się, gdy sprawca wprowadził się w stan nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywał albo mógł przewidzieć.”;

2) w art. 42 § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem, pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177.

§ 3. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.”;

3) w art. 47 w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 173, art. 174, art. 177 lub w art. 355, jeżeli sprawca był w stanie nietrzeźwości, upojenia

tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, a w razie jego śmierci w wyniku popełnionego przez skazanego przestępstwa nawiązkę na rzecz osoby najbliższej, której sytuacja życiowa wskutek śmierci pokrzywdzonego uległa znacznemu pogorszeniu.”;

4) w art. 115 po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. Stan upojenia tetrahydrokannabinolem zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi przekracza wartość określoną w art. 44g ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050 oraz z ... r. poz. ...) lub w przepisach wydanych na podstawie art. 44g ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.”;

5) w art. 178 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173, art. 174 lub art. 177 znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 177 § 2 w wysokości nie niższej niż 2 lata, do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.”;

6) w art. 178a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego albo

dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

7) art. 179 i 180 otrzymują brzmienie:

„Art. 179. Kto wbrew szczególnemu obowiązkowi dopuszcza do ruchu pojazd mechaniczny albo inny pojazd w stanie bezpośrednio zagrażającym bezpieczeństwu w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym lub dopuszcza do prowadzenia pojazdu mechanicznego albo innego pojazdu na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub upojenia tetrahydrokannabinolem, będącą pod wpływem innego środka odurzającego lub osobę nieposiadającą wymaganych uprawnień,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 180. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, pełni czynności związane bezpośrednio z zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu pojazdów mechanicznych,
podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

8) w art. 357 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Żołnierz, który, po wyznaczeniu do służby lub będąc w służbie, wprawia się w stan nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub odurzenia innym środkiem,
podlega karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kierowania pojazdem, prowadzenia kolumny pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt osobie w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;

2) w art. 80k w ust. 6 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) prowadzeniem pojazdu po użyciu tetrahydrokannabinolu albo w stanie upojenia

tetrahydrokannabinolem;”;

3) w art. 100aa w ust. 4 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;

4) w art. 129:

a) w ust. 2:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) żądania poddania się przez kierującego pojazdem lub przez inną osobę, w stosunku do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem, badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;

- w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) kierowania pojazdem osobie znajdującej się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu;”;

b) w ust. 4b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pojazd kierowany jest przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia pojazdu w inny sposób;”;

5) w art. 129a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w zakresie badania w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub obecności środka działającego podobnie do alkoholu;”;

6) art. 129f otrzymuje brzmienie:

„Art. 129f. Strażnicy straży gminnych (miejskich), strażnicy leśni oraz funkcjonariusze Straży Parku w związku z wykonywaniem czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego są obowiązani do czasu przybycia Policji uniemożliwić kierowanie pojazdem osobie, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu.”;

- 7) po art. 129i dodaje się art. 129ia w brzmieniu:
- „Art. 129ia. 1. Badanie w celu ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie przeprowadza się na podstawie badania krwi.
2. Badanie w celu ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie może być przeprowadzone również w razie braku zgody osoby podlegającej badaniu, o czym należy ją uprzedzić.
3. Warunki oraz sposób przeprowadzania badania, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy wydane na podstawie art. 44h ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050 oraz z ... r. poz. ...).”;
- 8) art. 129ja otrzymuje brzmienie:
- „Art. 129ja. W toku kontroli ruchu drogowego uprawniony organ kontroli może poddać kierującego pojazdem lub inną osobę, w stosunku do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem, badaniu w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, zawartości tetrahydrokannabinolu lub obecności środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 9) w art. 129k ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie uczestniczenia w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny, kierujący pojazdem jest poddawany badaniu w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, zawartości tetrahydrokannabinolu lub obecności środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 10) w art. 130a w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) znajdująca się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 11) w art. 130b w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) charakterystykę uczestników wypadku: wiek, płeć, obywatelstwo, poziom alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka odurzającego w organizmie, stosowanie lub niestosowanie wyposażenia ochronnego;”;
- 12) w art. 135 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 13) w art. 135a w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu.”;

14) w art. 136 w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku przeprowadzenia badania krwi lub moczu dla oceny trzeźwości, zawartości tetrahydrokannabinolu lub zawartości środka działającego podobnie do alkoholu.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 w ust. 1 w pkt 6 w lit. b tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia.”;

2) w art. 18 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przemieszcza się z rozładowaną bronią albo nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu, innego środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo środka zastępczego.”;

3) w art. 51 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu, innego środka odurzającego lub substancji psychotropowych albo środka zastępczego;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. z 2017 r. poz. 1950) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do którego w znacznym stopniu przyczyniło się zachowanie żołnierza spowodowane jego stanem nietrzeźwości, stanem upojenia tetrahydrokannabinolem albo zażyciem innych środków odurzających lub substancji psychotropowych;”;

2) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli z okoliczności wypadku wynika uzasadnione przypuszczenie, że żołnierz znajdował się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo pod wpływem innych środków odurzających lub

substancji psychotropowych, właściwy organ kieruje go na badanie niezbędne do ustalenia zawartości alkoholu, tetrahydrokannabinolu, innych środków odurzających lub substancji psychotropowych w organizmie; odmowa poddania się badaniu lub inne zachowanie uniemożliwiające jego przeprowadzenie powodują pozbawienie prawa do świadczeń, chyba że żołnierz udowodni, iż miały miejsce przyczyny, które uniemożliwiły poddanie się temu badaniu.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 oraz z 2020 r. poz. 1180 i 1639) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od ubezpieczonego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność, zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 4, odszkodowania za szkody określone w ust. 2, a także w przypadku, jeżeli szkoda została wyrządzona przez ubezpieczonego lub osoby, za które ponosi on odpowiedzialność, w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu, w stanie nietrzeźwości lub w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo po użyciu innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.”;

2) w art. 43 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu, w stanie nietrzeźwości lub w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo po użyciu innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii;”;

3) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. Zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje uprawnienie do dochodzenia od sprawcy szkody zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC rolników odszkodowania, jeżeli wyrządził on szkodę umyślnie, w

stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu, w stanie nietrzeźwości lub w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo po użyciu innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1268 i 1517) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25:
 - a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawartości w organizmie alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie można prowadzić zajęć z osobą ubiegającą się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub uprawnienia do kierowania tramwajem, która znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 2) w art. 33 w ust. 1 w pkt 8 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 3) w art. 50 w ust. 2 w pkt 7 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 4) w art. 58 w ust. 1 w pkt 9 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 5) w art. 75 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierujący motorowerem, pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do

- alkoholu;”;
- 6) w art. 82 w ust. 1 w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;
- 7) w art. 99 w ust. 1:
- a) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;
- b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii, jeżeli kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu”;
- 8) w art. 100 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wpływu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu na funkcje percepcyjne kierującego oraz na podejmowane przez niego decyzje w ruchu drogowym;”;
- 9) w art. 117 w ust. 2 w pkt 5 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 523) w art. 6 uchyla się ust. 5a.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z

2020 r. poz. 680 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 86a i 86b otrzymują brzmienie:

„Art. 86a. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia funkcjonariusze Straży Granicznej mają prawo żądać poddania się badaniu na zawartość w organizmie alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub innego środka odurzającego przez prowadzącego statek w ruchu wodnym.

2. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka odurzającego stosuje się odpowiednio art. 129i, art. 129ia oraz art. 129j ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i ...).

Art. 86b. 1. Zabrania się prowadzenia statku morskiego, statku żeglugi śródlądowej, jachtu morskiego lub jachtu śródlądowego oraz wykonywania obowiązków w zakresie bezpieczeństwa statku, jego ochrony lub zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.

2. W przypadku uzasadnionego podejrzenia prowadzenia statku morskiego, statku żeglugi śródlądowej, jachtu morskiego lub jachtu śródlądowego albo wykonywania obowiązków w zakresie bezpieczeństwa statku, jego ochrony lub zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego przepisy art. 86a stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 127 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) prowadzi statek morski lub statek żeglugi śródlądowej, jacht morski lub śródlądowy, lub wykonuje obowiązki w zakresie bezpieczeństwa statku, jego ochrony lub zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego, w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego,”.

Art. 13. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Art. 6. Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym lub osoba przez niego upoważniona może nie wpuścić na ten obszar osoby lub żądać opuszczenia przez nią tego obszaru, jeśli zachowanie osoby wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub jest pod wpływem środka

odurzającego.

Art. 7. Zabrania się prowadzenia w ruchu wodnym statku lub innego obiektu pływającego, niebędącego pojazdem mechanicznym, osobie znajdującej się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;

2) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statek lub inny obiekt pływający może być usunięty z obszaru wodnego, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy prowadziła go osoba znajdująca się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;

3) w art. 33 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka odurzającego stosuje się odpowiednio art. 129i, art. 129ia oraz art. 129j ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i ...).”;

4) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi w ruchu wodnym statek lub inny obiekt pływający, niebędący pojazdem mechanicznym, podlega karze grzywny.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 1084) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Zabrania się uprawiania narciarstwa lub snowboardingu na zorganizowanym terenie narciarskim w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.

2. Zarządzający zorganizowanym terenem narciarskim lub osoba przez niego upoważniona może odmówić wstępu albo nakazać opuszczenie zorganizowanego terenu narciarskiego osobie, której zachowanie wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.”;

2) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto uprawia narciarstwo lub snowboarding na zorganizowanym terenie narciarskim w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, podlega karze grzywny.”.

Art. 15. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 68 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 poz. 478), uwzględni w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w szczegółowych efektach uczenia się, w przypadku zawodu, o którym mowa:

- 1) w art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – zagadnienia związane z wykorzystaniem niektórych środków odurzających w leczeniu;
- 2) w art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – zagadnienia związane z:
 - a) wykorzystaniem surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
 - b) nadzorem nad uprawami konopi innych niż włókniste– mając na uwadze mając konieczność zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, aktualną wiedzę medyczną, konieczność zapewnienia ochrony zdrowia publicznego i obowiązujący stan prawny.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw dotyczy:

- 1) umożliwienia uprawy konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa oraz nadzoru nad tymi uprawami;
- 2) wprowadzenia do polskiego porządku prawnego pojęć „stan po użyciu tetrahydrokannabinolu” i „stan upojenia tetrahydrokannabinolem”, analogicznych do stanu po użyciu alkoholu i stanu nietrzeźwości;
- 3) umożliwienia pacjentom przyjmującym produkty lecznicze sporządzone z konopi innych niż włókniste przetwarzania i przerabiania na własny użytek tych produktów leczniczych;
- 4) uchylecia przepisu uniemożliwiającego wydawanie świadczeniobiorcy leków recepturowych przygotowanych z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za opłatą ryczałtową;
- 5) uwzględnienia w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodów lekarza i farmaceuty zagadnień związanych z medycznym zastosowaniem konopi.

Potrzeba uchwalenia projektowanej ustawy wynika z konieczności eliminacji części przeszkód stojących na drodze stosowaniu konopi w celach medycznych, tj. w celu łagodzenia cierpienia i symptomów towarzyszących określonym jednostkom chorobowym, w przypadku których zastosowanie tzw. „medycznej marihuany” jest jedną z opcji terapeutycznych, a więc między innymi w leczeniu przewlekłego bólu, jako środek przeciwwymiotny dla pacjentów z nudnościami wywołanymi chemioterapią czy przy łagodzeniu objawów spastyczności w stwardnieniu rozsianym.

Wykorzystanie ziela konopi innych niż włókniste oraz wyciągów, nalewek farmaceutycznych, a także wszystkich innych wyciągów z konopi innych niż włókniste oraz żywicy konopi innych niż włókniste jako surowca farmaceutycznego stało się w Polsce możliwe dzięki

wejściu w życie ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1458). Jednocześnie ustawa nie umożliwiła krajowej uprawy konopi innych niż włókniste – wykorzystywane jako surowiec farmaceutyczny konopie inne niż włókniste muszą być sprowadzane z zagranicy. Mimo rosnącego zapotrzebowania na tzw. „medyczną marihuanę” żaden polski przedsiębiorca nie może prowadzić upraw konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego. Wiąże się to z wciąż ograniczoną dostępnością surowca w aptekach oraz wysokimi kosztami. 1 gram marihuany kosztuje dziś ok. 65 zł, co sprawia, że koszt miesięcznej kuracji – leki recepturowe wytworzone z konopi nie są refundowane – wynosić może ponad 1000 zł. Jednocześnie szacuje się, że koszt wyprodukowania grama marihuany w Polsce mógłby wynosić ok. 4,50 zł. Projektowane regulacje pozwolą na kontrolowaną uprawę marihuany z przeznaczeniem na cele medyczne przez polskich producentów oraz produkcję surowców farmaceutycznych przez polskie przedsiębiorstwa, co zwiększy dostępność preparatów leczniczych na polskim rynku oraz w znacznym stopniu obniży koszty terapii. Do zwiększenia dostępności terapii przyczynić się mają także inne rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy. W szczególności zakłada się zniesienie wynikającego obecnie z przepisów ustawy refundacyjnej zakazu obejmowania leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste refundacją.

2. Projektowane rozwiązania

Projekt ustawy zakłada nowelizację 14 ustaw: ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim,

ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

2.1. Uprawa konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa

Uprawa konopi innych niż włókniste do jakichkolwiek celów jest w obowiązującym stanie prawnym zakazana (art. 45 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie systemu kontrolowanej uprawy konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa na terytorium Polski. Podobnie jak w przypadku upraw maku i konopi włóknistych, prowadzenie uprawy konopi innych niż włókniste wymagać miałyby uzyskania zezwolenia wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy. Dodatkowo proponuje się jednak, by zezwolenie to mogło zostać wydane dopiero po uzyskaniu wpisu do krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste prowadzonego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Zaproponowane rozwiązania dotyczące rejestru wzorowane są na przepisach dotyczących rejestru producentów surowca tytoniowego zawartych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych. Projekt ustawy przewiduje nałożenie na prowadzących uprawy konopi innych niż włókniste obowiązków informacyjnych, a Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu nadaje odpowiednie uprawnienia kontrolne. Ponadto uprawy konopi innych niż włókniste musiałyby spełniać określone przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych standardy zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych.

2.2. Stan po użyciu tetrahydrokannabinolu i stan upojenia tetrahydrokannabinolem

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w art. 46 wprowadza definicje stanu po użyciu alkoholu (stężenie alkoholu we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ bądź obecność w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³) i stanu nietrzeźwości (stężenie alkoholu we krwi powyżej 0,5‰ bądź obecność w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu na 1 dm³). Do pojęć tych odnoszą się m.in. przepisy dotyczące bezpieczeństwa ruchu drogowego. Te same przepisy odnoszą się zwykle do stanu po użyciu środka odurzającego lub środka działającego podobnie

do alkoholu, przez co rozumie się także marihuanę, niezależnie od tego, czy zażywana jest ona w celach rekreacyjnych czy medycznych. W tym przypadku – inaczej niż w przypadku alkoholu – przepisy ustawowe nie wskazują jednak żadnych wartości granicznych. W projekcie proponuje się wprowadzenie do porządku prawnego analogicznych do stanu po użyciu alkoholu i stanu nietrzeźwości pojęć:

- stan po użyciu tetrahydrokannabinolu – który zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi od 2 do 5 ng na ml;
- stanu upojenia tetrahydrokannabinolem – który zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi powyżej 5 ng na ml.

Ponadto proponuje się, by wskazane limity mogły zostać podwyższone w przypadku pacjentów stale przyjmujących leki wytworzone z konopi innych niż włókniste, u których – ze względu na mechanizm tolerancji – nawet wysokie stężenia tetrahydrokannabinolu we krwi nie muszą wiązać się ze znacznym osłabieniem sprawności motorycznej czy opóźnieniem reakcji na bodźce. Wyższe wartości określane byłyby przez ministrów właściwych do spraw zdrowia i sprawiedliwości, przy czym wydanie rozporządzenia w tej sprawie nie byłoby obowiązkowe.

W związku z wprowadzeniem w projektowanym art. 44g ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii definicji „stanu po użyciu tetrahydrokannabinolu” i „stanu upojenia tetrahydrokannabinolem”, w projekcie zaproponowano nowelizację szeregu ustaw odnoszących się m.in. do bezpieczeństwa ruchu drogowego.

2.3. Przetwarzanie i przerabianie na własny użytek produktów leczniczych z konopi innych niż włókniste

Obecne brzmienie art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii tworzy szereg problemów praktycznych dla pacjentów leczących się przy pomocy leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste, ponieważ można je interpretować jako np. zakaz rozdrabniania ziela konopi czy ponownego wykorzystywania ziela poddanego uprzednio waporyzacji. W związku z tym proponuje się dodanie we wskazanym artykule ust. 3, który będzie jasno wskazywać, że nie popełnia przestępstwa, kto przetwarza lub przerabia na własny użytek produkty lecznicze przygotowane z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1.

2.4. Umożliwienie refundacji leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste

Ustawa z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, która umożliwiła wykorzystanie konopi innych niż włókniste jako surowca farmaceutycznego, jednocześnie wprowadziła do ustawy refundacyjnej zakaz refundacji leków recepturowych wytworzonych z tych surowców. Przepis ten stwarza poważną barierę w dostępności terapii, ponieważ miesięczna kuracja może przy obecnych cenach (ok. 65 zł za gram) kosztować nawet ok. 1000 zł. W związku z tym proponuje się uchylenie w art. 6 ustawy refundacyjnej ust. 5a, dzięki czemu leki recepturowe wytworzone z konopi innych niż włókniste mogłyby zostać objęte przepisami o odpłatności ryczałtowej.

2.5. Inne rozwiązania

Projekt ustawy przewiduje uwzględnienie w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodów lekarza i farmaceuty zagadnień związanych z medycznym zastosowaniem konopi, co dodatkowo przyczyni się do zwiększenia dostępności terapii.

Proponuje się standaryzację zaświadczeń lekarskich o długotrwałym przyjmowaniu produktów leczniczych wytworzonych z konopi, w tym możliwość wystawienia zaświadczenia w formie elektronicznej.

Projekt ustawy zakłada wydłużone *vacatio legis*. Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia ustawy. Wynika to z tego, że proponuje się między innymi zmiany w kodeksach, a wdrożenie niektórych rozwiązań (związanych np. z nowymi obowiązkami i uprawnieniami Głównego Inspektora Farmaceutycznego) nie będzie możliwe bez odpowiednich przygotowań. Wyjątek od terminu wejścia w życie całości ustawy dotyczy zmiany w ustawie refundacyjnej, która ma wejść w życie w standardowym terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

3. Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze oraz źródła finansowania

Najważniejszym skutkiem wejścia w życie ustawy będzie zwiększenie dostępności terapii z

wykorzystaniem konopi innych niż włókniste, co znacznie poprawi jakość życia zarówno pacjentów już z nich korzystających jak i osób, dla których do tej pory barierą był np. koszt leczenia. Legalizacja upraw konopi innych niż włókniste na terytorium Polski będzie oznaczać nowe możliwości dla polskiego rolnictwa i przemysłu farmaceutycznego, a w efekcie wzrost gospodarczy i nowe źródła dochodów dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Powstanie polskich upraw konopi innych niż włókniste oznaczać będzie uniezależnienie od dostaw surowca farmaceutycznego z zagranicy. Jednocześnie przyczyni się to do zmniejszenia cen ziela konopi innych niż włókniste. Dzięki temu ewentualne objęcie leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste będzie dla budżetu NFZ tańsze niż w przypadku, gdyby uprawy krajowe nie były możliwe.

4. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej i obowiązek notyfikacji

Przedmiot projektu ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu Dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, w związku z czym podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej.

5. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw

Projektowane przepisy dotyczą przedsiębiorców niezależnie od ich wielkości, w związku z czym nie zachodzi zjawisko dyskryminacji określonej grupy przedsiębiorców. Wejście ustawy w życie otworzy przed przedsiębiorcami – po spełnieniu określonych wymogów – możliwość prowadzenia upraw konopi innych niż włókniste.

6. Konsultacje społeczne

Proponowany projekt ustawy został opracowany w związku z działalnością Parlamentarnego Zespołu ds. Legalizacji Marihuany. Założenia projektu zostały przedstawione 15 stycznia

2021 r. na posiedzeniu roboczym podzespołu ds. marihuany medycznej oraz udostępnione na stronie internetowej Sejmu.

W związku ze zgłoszonymi przez stronę społeczną uwagami do założeń, w projekcie uwzględniono dodatkowe rozwiązania, m.in. standaryzację zaświadczeń lekarskich o długotrwałym przyjmowaniu produktów leczniczych wytworzonych z konopi oraz zniesienie przestępnego charakteru przetwarzania lub przerabiania na własny użytek produktów leczniczych wytworzonych z konopi innych niż włókniste.

7. Zgodność z Konstytucją RP.

W ocenie projektodawcy przedstawiony projekt ustawy jest zgodny z Konstytucją RP.